

[Poul Møller.]

udvalget, som skulle undersøge mulighederne for fremtidige skattebegunstigede opsparingsformer, har udbedt sig yderligere tid til at færdiggøre sit arbejde. Hvis vi skal undgå de voldsomme tvangsmæssige indgreb, må vi sigte imod en øget frivillig opsparing. Denne kan ske på flere måder, erkender jeg, men det skattemæssige incitament vil være af den største betydning også i fremtiden. Vi skulle gerne have disse spørgsmål belyst, inden vi går i gang med udformningen af den fremtidige skattepolitik, og jeg henstiller til den højtærede finansminister, at han fremsætter sine forslag om skattelovgivningen så tidligt, at folketinget får ordentlig tid til at behandle dem. Ikke mindst i den øjeblikkelige økonomiske stilling vil det være uhyre vigtigt, at vi enes om en skattereform, der flytter skattens hovedbyrde fra indkomst til forbrug, så produktionen fremmes og forbruget hæmmes. Jeg har opfattet åbnings-talen således, at også regeringen erkender, at dette vil være nødvendigt.

Den højtærede statsminister har ganske vist bebudet, at hans regering vil fremsætte lovforslag om skat ved kilden, og det er der sikkert ikke noget at sige til, sådan som man har agiteret i denne sag. Men hverken statsministeren eller finansministeren forventer vel, at der vil blive tilslutning til et sådant forslag i folketinget. Men hvad, så har socialdemokratiet jo atter sikret sig noget at gå til valg på næste gang.

Vi vil naturligvis underkaste kildeskattelovforslaget en saglig behandling, hvis det fremsættes; men ærlig talt, ville det ikke være klogere, om man foreløbig koncentrerer sig om at udarbejde de forslag, som kan samle os, og som kan danne udgangspunkt for de egentlige skatteforhandlinger i tinget i denne vinter? Mit partis skatte-tanker kender alle, og dem vil vi virke for, fordi vi tror, de vil være til gavn for såvel borgernes som samfundets økonomi.

To ting ønsker jeg særlig at fremhæve i denne forbindelse. Vi mener ikke, man kommer uden om en ophævelse af sambeskatningen, dels fordi vi alle har lovet, at den skal ophæves, dels fordi det vil være af den største betydning i den nuværende beskæftigelsessituation. Det andet konkrete for-

hold, jeg vil pege på, er kooperationsbeskatningen, som der nu er leget kispus med tilstrækkelig længe. Vore forslag herom har ligget i tinget fra samling til samling, uden at der er gjort noget alvorligt ved dem. En løsning af denne sag må nu kunne føres ind i forhandlingerne om hele den skattelovgivning, som skal gennemføres til foråret og i denne vinter. Der må sikres folketinget den fornødne tid til at nå frem til en skattelovgivning, der overfører beskatningen fra indkomst og opsparing til forbrug. Jeg ved naturligvis vel, at det kan have vanskeligheder at have afgiftsforslag liggende så længe i tinget, men der er jo den mulighed, at man i forbindelse med ændringerne i den direkte indkomstbeskatning drøfter principperne for de forhøjelser af forbrugsafgifterne, som må gennemføres, uden at man behøver at proklamere varegrupper og satser.

Vi har i Nordisk Råd givet tilslutning til, at man forsøger at sammenpasse den nordiske afgiftslovgivnings principper. Da dette skal ske med henblik på den harmonisering, som finder sted inden for fællesmarkedet, og da Sveriges sagkyndige har fremlagt betænkning om overgang fra detailoms til det franske tillægsværdiprincip, er det rimeligt, at dette også bliver undersøgt herhjemme. Men man skal næppe forestille sig, at arbejdet på dette område bliver færdigt så tidligt, at det kan få aktualitet ved vinterens skatteforhandlinger.

Trods den fulde beskæftigelse og trods den stigende produktion har vi alvorlige økonomiske vanskeligheder med stadigt underskud i vort forhold til udlandet og med stigende rentetryk. Vi mener, som vi har sagt det så ofte, at ansvaret herfor i første række er regeringens, og vi mener, at den påtog sig et tungt ansvar ved at bagatellisere vanskelighederne under valgkampen. Denne skal imidlertid ikke forlænges herinde, såfremt regeringen nu vil erkende tingenes tilstand og virkelig vil søge en løsning på problemerne, som er acceptabel også for os andre.

Vi har atter oplevet en uge, hvor de udenrigspolitiske begivenheder helt har stået i centrum og helt har taget duften af vor almindelige hjemlige politiske debat. Valgresultatet i Storbritannien kom sikkert ikke bag på mange, men den knebne majoritet, som Wilsons regering opnåede, styrker ikke